

21. Și am mărturisit lor și am zis către ei: «Pentru ce voi mâneți în preajma zidului? De veți face a doao oară aceasta, voiu întinde mâna mea asupra voastră!» Din vremea aceea n-au venit sâmbăta.

22. Și am zis leviților, carii să curăța, să vie să păzască porțile și să sfințască zioa sâmbetii. Pentru aceasta, adu-Ți aminte de mine, Dumnezeuul meu, iartă-mă după mulțimea milii Tale.

23. Și în zilele acelea am văzut jidovii carii și-au luat muieri azotineance, amaniteance și moaviteance.

24. Și fiii lor jumătate grăia azotineaste, și nu știa grăi jidoveaste, ci după limba norodului și a norodului.

25. Și m-am pricit cu dânșii și i-am blăstămat pre dânșii, și am bătut dintru ei bărbați, și i-am scuturat pre ei și i-am jurat pre Dumnezeu: «Să nu vă dați featele voastre feciorilor lor, și să nu luați din featele lor feciorilor voștri și voao.

* 3 Împă.
3,1
11,1

26.* Au nu așa au păcătuit Solomon,

împăratul lui Israil? Și în neamuri multe nu era împărat aseamenea lui, și iubit lui Dumnezeu era, și l-au fost pus pre el Dumnezeu împărat preste tot Israilul;** și pre acesta l-au abătut muierile ceale de alt neam.

**3 Împă.
11, 4

27. Încăi de voi să nu auzim că faceți toată răutatea aceasta, ca să păcătuiți împotriva Dumnezeului nostru, fiind muieri de alt neam!»

28. Și din fiii lui Ioadă, a lui Elisuv, preotului celui mare, era ginere lui Sanavalat Uraniteanului, și l-am gonit pre el de la mine.

29. Adu-Ți aminte de ei, Dumnezeuul meu, pentru că au spurcat preoția și așezământul preoției și pre leviți.

30. Și i-am curățit pre ei de tot cel de alt neam, și am pus rânduială preoților și leviților, fieștecui după lucrul lui.

31. Și la darul aducerii de leamne în vreme de ani și întru ceale de pângă, adu-Ți aminte de mine, Dumnezeuul nostru, spre bine!”

CARTEA ESTIRII

Cuvânt înainte

arta aceasta cuprinde izbăvirea jidovilor de piarderea carea să apropiia neamului. Înălțarea Estirii și a lui Mardoheu, prăznuirea Furim sau rânduiala sorților. Iară cum că această istorie nu easte scornită, precum bârfesc luteranii, dintru aceasta să veade că jidovii foarte multă vreme au ținut acest praznic Furim, cum să veade din Cartea 2 Macav., cap 15, și din Cod. Teodosian, titl.: *De iudei*. Încă și jidovii tot canonicească au ținut cartea aceasta, cum mărturiseaște Iosif Flavie, când scrie asupra lui Apion, și S. Atanasie, sau oricine easte altul scriitoriu, în Sinopsi și S. Epifanie, în Ieresul 29.

Cine au fost scriitoriu cărții aceștia și pre ce vreme s-au scris această carte price easte întră dascalii, însă mai toți socotesc că Mardoheu au scris această carte, precum să pare din capul 9, stih 20, unde să ceteaște: „Și au scris Mardoheu cuvintele acestea într-o carte și le-au trimis jidovilor”. Talmudistii socotesc cum că această carte easte scrisă de Sinagoga cea mare. Unii socotesc că doară Esdra să o fie scris, însă această carte easte mai dinainte decât de pre vremile lui Esdra scrisă, care lucru dintru aceasta să veade că au fost numărată în catastihul cărților canonicești a jidovilor, care catastih, cum din Iosif Flavie să arată, nu au fost făcut mai târziu decât au fost Artaxerx Longhiman.

Adevărat spune Mardoheu că au scris carte și o au trimis la jidovi, ci cartea aceea au fost Epistola lui Mardoheu, carea pentru aceea o au scris, ca sărbătoarea sorților în tot anul să se sărbeaze, precum din capul 9 și din începutul 10 să culeage; iară pricina sărbătorii aceștia și țeremoniile a le tâlcui deregătorii Sinagogăi ceii mari au fost, carea doară Epistola lui Mardoheu și a Estirii toată o au scris într-o carte, mai adăogând numai unele pentru luminarea istoriei.

Visul lui Mardoheu; ospățul împăratului, neascultarea și lăpădarea împărăteasii.

Nn anul al doilea al împărăției lui Artaxerx celui Mare, în zioa dintâiu a lunii lui Nisan, vis au văzut Mardoheu, fiul lui Iair, al lui Semei, al lui Chiseu, din neamul lui Veniamin, om jidov, carele lăcua în cetatea Susis, om mare slujitoriu în curtea împăratului, și era din robii pre carii i-au dus în robie Navohodonosor, împăratul Vavilonului, din Ierusalim, împreună cu Iehonia, împăratul Iudei, și acesta era visul lui: „Și, iată, glasuri și gâlceavă, trăznete și cutremur și turburare pre pământ; și, iată, doi bălauri mari au venit înaintea amândoi să se lupte. Și au fost glasul lor mare, și la glasul lor s-au gătit toate neamurile de războiu, ca să bată neamul celor drepti. Și, iată, au fost zioa aceea zi de întunearec și de năcaz și nevoie și chin și turburare mare au fost pre pământ; și s-au turburat tot neamul cel drept temându-să de realele lor, și s-au gătit de perire; și au strigat cătră Dumnezeu, și de strigarea lor s-au făcut dintr-un izvor mic râu mare, apă mul-

tă și lumină, și soarele au răsărit, și cei smeriți s-au înălțat și au mânat pre cei măriți”. Și s-au deșteptat Mardoheu după ce au văzut acest vis, și gândea ce va Dumnezeu să facă, și avea visul acesta în inimă, și în tot cuvântul vrea să-l cunoască până la noapte. Și s-au așezat Mardoheu în curte cu Gavata și cu Tara, care amândoi era fameni ai împăratului și păzea curtea, și au auzit gândurile lor, și grijile lor au cercat și au înțales că-și gâtesc mânilor să le puie pre împăratul Artaxerx. Și au spus împăratului, și au întrebat împăratul pre amândoi famenii săi, și ei mărturisind, i-au spânzurat. Și au scris împăratul cuvintele aceastea întru pomenire, și Mardoheu încă au scris cuvintele aceastea, și au poruncit împăratul lui Mardoheu să slujească, și i-au dat lui daruri pentru aceasta. Și era Aman, a lui Aminadat Vugheul, mărit înaintea împăratului, și cerca să facă rău lui Mardoheu și norodului lui, pentru cei doi fameni ai împăratului.

CAP 1

Artaxerx, spre arătarea puterii și a măririi sale, în o sută și optzeci de zile făcând ospăț strălucit boiarilor săi, și celor din cetate în șapte zile, și plinindu-să aceaste zile ale nunții, au chemat pre Astina, împărăteasa, înlăuntru, și nevrând a merge, o leapădă; și din sfatul înțelepților poruncă împărătească să vestească ca muierile să dea cinste bărbaților.

1. i au fost după cuvintele aceastea, în zilele lui Artaxerx. Artaxerx acesta, de la India, o sută doaozeci și șapte de țări au biruit.

2. Și întru aceale zile, când au șezut în scaun împăratul Artaxerx, în cetatea Susis,

3. În anul al treilea al împărăției sale, făcut-au ospăț priiatinilor săi și celorlalte neamuri și celor măriți a persilor și a midilor, boiarilor, domnilor.

4. Și după aceasta, au arătat lor avuția împărăției sale și mărirea desfătării bogăției sale, într-o sută și optzeci de zile.

5. Iară când s-au plinit zilele nuntei, au făcut împăratul ospăț neamurilor, celor ce s-au aflat în cetate, în șeasă zile, în curtea casii împăratului,

6. Împodobită cu vison și cu (a) verzi, întinsă pre funi de visine și mohorâte, pre belciuge de aur și de argint, pre stâlpi de parin (b) și de piatră,

7. Paturi de aur și de argint, pre pardosală de piatră de smaragd și de pinin și de piatră de parin, și așternuturi strălucite, cu împistrituri înflorite, împregiur, tran-

6. (a) Adecă, materii verzi; (b) Parin, piatră

dafiri răvârșați;

8. Păhară de aur și de argint și de antrax, păhar pus înaintea de treizeci de mii de talanți, vin mult și dulce, care bea însuși împăratul, iară beutura aceasta nu după legea cea obicinuită să făcea, ci așa au vrut împăratul și au poruncit deregătorilor casii ca să facă voia lui și a oamenilor.

9. Și Astina, împărăteasa, au făcut ospăț muierilor în curțile împărătești, unde era împăratul Artaxerx.

10. Iară în zioa a șaptea, veasel fiind împăratul, au zis lui Aman și lui Vazan și lui Tara și lui Varazi și lui Zatoita și lui Avataza și lui Tarava celor șapte fameni slujitori ai împărarului Artaxerx,

11. Să aducă pre împărăteasa la dânsul, să o facă pre ea împărăteasă și să-i puie ei diademă, și să o areate pre ea boiarilor și neamurilor, frumsețele ei, că era frumoasă.

12. Și n-au ascultat de el împărăteasa ca să vie cu famenii, și s-au măhnit împăratul și s-au mâniai.

13. Și au zis priiatinilor săi: „Că aceastea au grăit Astina, faceți, dară, pentru din ostrovul Paros.

aceasta lege și judecată!”

14. Și au venit la el Archezes și Sarsates și Malesear, căpeteniile persilor și a midilor, cei de aproape ai împăratului, care întâiu ședea lângă împăratul,

15. Și au spus lui, după legi, cum să cade a face Astinei, împărăteasii, pentru că nu au făcut ceale ce au poruncit împăratul prin fameni.

16. Și au zis Muheu cătră împăratul și cătră căpetenii: „Nu numai împăratului au făcut strâmbătate Astina, împărăteasa, ci și tuturor boiarilor și povățuitorilor împăratului,

17. Că au spus lor cuvintele împărăteasii și cum au grăit împotriva împăratului, deci, dacă au grăit împotriva împăratului Artaxerx,

18. Așa, astăzi, doamnele cealealte ale boiarilor persilor și ale midilor, auzind ceale ce au grăit ea împăratului, vor cuteza aseamenea a necinsti pre bărbații săi.

19. Deci, de să pare împăratului de porunca împărătească și să scrie după legile midilor și a persilor, și într-alt chip să nu trăbuiască nici să mai între împărăteasa la dânsul, și împărăția ei să o dea împăratul la muiare mai bună decât dânsa.

20. Și să se auză legea cea de la împăratul, care va face întru împărăția sa, și așa toate muierele vor da cinste bărbaților săi, de la sărac până la bogat”.

21. Și au plăcut cuvântul împăratului și boiarilor, și au făcut împăratul după cum au grăit Muheu.

22. Și au trimis în toată împărăția, prin fieștecă țară, după graiul lor, ca să le fie lor frică în casăle lor.

CAP 2

Dintră toate fecioarele ceale adusă la Artaxerx, mai plăcându-i Estir, nepoata lui Mardoheu, jidovului, să face împărăteasă în locul Astinei; și făcându-să ospăț mare de nuntă și dându-să daruri, și Mardoheu, rămâind la ușa polății, vestește pre famenii cei ce cerca să omoară pre împăratul, care faptă a lui Mardoheu să scrie întră istorii.

1. i după cuvintele aceastea, au încetat mânia împăratului și n-au mai pomenit de Astina, aducându-și aminte ce au grăit și cum o au judecat pre ea.

2. Și au zis slugile împăratului:

3. „Să se caute împăratului fetișoare nestricate, frumoase la față, și va pune împăratul mai-mare preste sate în toate țările împărăției sale, și să aleagă fetișoare fecioare, frumoasă la față, în cetatea Susan, la casa muiierilor, și să le dea famenului împăratului, păzitoriului muiierilor, și să dea săpun și cealealte care sânt de lipsă.

4. Și muiarea care va plăcea împăratului va fi împărăteasă în locul Astinei”. Și au plăcut împăratului lucrul și au făcut așa.

5. Și era un om jidov în cetatea Susis, și numele lui Mardoheu, al lui Iair, al lui Semia, al lui Chiseu, din neamul lui Veniamin,

6. Carele era din robii cei din Ierusalim, pre care i-au fost robit Navohodonosor, împăratul Vavilonului.

7. Și era la el o pruncă crescută, fata lui Aminadav, fratelui tătâne-său, și numele ei Estir, și, după ce au murit părinții ei, o au învățat pre ea ca să-i fie lui muiare, și era fetișoară frumoasă la chip.

8. Și când s-au auzit porunca împăratului, s-au adunat multe fetișoare la Susa, cetatea cea de supt mâna lui Gai, și s-au adus Estir la Gai, păzitoriul muiierilor.

9. Și i-au plăcut lui fetișoara, și au aflat har înaintea lui, și au grăbit a da ei săpunul și partea, și ceale șapte feate alese ei de la împărăție; și o au împodobit așezat pre ea bine și pre roabele ei în casa muiierilor.

10. Și n-au spus Estir neamul său, nici moșiia, că Mardoheu poruncisă ei să nu spuie.

11. Și în toate zilele umbla Mardoheu prin curtea muiierilor, ca să vază ce să va întâmpla Estirii.

12. Iară vreamea featei a întra la împăratul era după ce țanea doasprăzeace luni, că așa să plinesc zilele socotinții, în șeasă luni să ungea cu uleiu de mirsin, și în șeasă luni cu alte mirodenii și cu săpunurile muiierilor.

13. Și atunci întra la împăratul, și de-i zicea să o dea pre ea să meargă cu el de la casa muiierilor până la casa împăratului.

14. Sara întra și dimineața să ducea la casa muiierilor cea a doao, unde era Gai, famenul împăratului, păzitoriul muiierilor, și mai mult nu întra la împăratul, fără numai când o chema anume.

15. Și când s-au plinit vreamea Estirei, featei lui Aminadav, fratelui tatălui lui Mardoheu, ca să între la împăratul, n-au lăpădat nimica de ceale ce i-au poruncit ei famenul, păzitoriul muiierilor, că Estir aflasă har la toți cei ce o vedea.

16. Și au întrat Estir la împăratul Artaxerx în luna a doasprăzeace, care easte adar, în anul al șaptelea al împărăției lui.

17. Și au iubit împăratul pre Estir, și au aflat har mai mult decât toate fecioarele, și i-au pus ei diadema cea fâmeiască.

18. Și au făcut împăratul ospăț tuturor priiatinilor săi și puterilor în șapte zile, și au înălțat nunta Estirei, și au slobozit pre toți cei de supt împărăția lui.

19. Iară Mardoheu slujea în curte.

20. Iară Estir n-au spus moșiia sa, că așa au poruncit ei Mardoheu, să se teamă de Dumnezeu și să facă poruncile lui, precum făcea când era la el; și Estir n-au schimbat petrecerea sa.

21. Și s-au mâniat cei doi fameni ai împăratului, carii era mai-mari păzitorii trupului, că s-au pus înainte Mardoheu, și cerca să omoară pre împăratul Artaxerx.

22. Și au înțeles Mardoheu lucrul acela și l-au spus Estirii, și ea au spus împăratului sfatul lor.

23. Iară împăratul au cercat despre acei doi fameni și i-au spânzurat, și au poruncit împăratul să puie deosebi în cartea cea de pomenire, carea era biblioteca împărătească, acest lucru bun a lui Mardoheu, întru laudă.

CAP 3

Aman, cel mai mare preste toți voivozii midilor și a persilor, mâniindu-să căci sângur Mardoheu, jidovul, nu i să închină, dobândește de la Artaxerx să se omoară toți jidovii, și la toate ținuturile trimite cărți însămnate cu inelul împăratului, ca în zioa dintâiu a lunii a doasprăzeacea să se jefuiască toate averile lor.

1. upă acestea, au mărit împăratul Artaxerx pre Aman, a lui Amadatu Vugheul, și l-au înălțat pre el, și ședea mai sus decât toți priiatinii lui.

2. Și toți cei din curte să închina lui, că așa au poruncit împăratul să facă, iară Mardoheu nu să închina lui.

3. Și au zis cei din curtea împăratului lui Mardoheu: „Pentru ce nu ascuți de ceale ce zice împăratul?”

4. În toate zilele zicea lui și nu asculta, și au spus lui Aman că Mardoheu să împrotivește cuvintelor împăratului, și le-au spus lor Mardoheu că easte jidov.

5. Și înțelegând Aman cum că Mardoheu nu să închină lui, s-au mâniat foarte.

6. Și au vrut să piarză pre toți jidovii, câți era supt împărăția lui Artaxerx.

7. Și au făcut sfat în anul al doisprăzeacelea al împărăției lui Artaxerx, și au aruncat sorți din zi în zi și din lună în lună ca într-o zi să piarză neamul lui Mardoheu; și au căzut soartea pe zioa a patrasprăzeacea a lunii lui adar.

8. Și au grăit cătră împăratul Artaxerx, zicând: „Easte un neam răsipit în neamuri în toată împărăția ta, și legile lor sânt străine de toate neamurile, și de legile împăratului nu ascultă, și nu folosește împăratului a-i lăsa pre ei.

9. De să pare împăratului, poruncească să-i piarză pre ei, și eu voiu scrie la vistieria împăratului zece mii de talanți de argint”.

10. Și luând împăratul inelul, l-au dat în mâna lui Aman să pecetluiască ceale ce s-au scris asupra jidovilor.

11. Și au zis împăratul lui Aman: „Argintul ține-ți-l, iară cu neamul jidovesc fă cum vrei”.

12. Și s-au chemat scriitorii împăratului în luna întâiu, a treisprăzeacea zi, și au scris cum au poruncit Aman mai-marilor

oastei și căpeteniilor, în toate țările, de la India până la Etiopea, la ceale o sută și doazeci și șapte de țări, căpeteniilor neamurilor în limbile lor, cu numele lui Artaxerx, împăratul.

13. Și s-au trimis prin purtătorii de cărți, în toată împărăția lui Artaxerx, să piarză neamul jidovesc în zioa dintâiu a lunii a doasprăzeacea, carea easte adar, și să jefuiască averile lor.

Iară izvodul cărții easte acesta: „Marele împărat Artaxerx, celor de la India până la Etiopia, a o sută doazeci și șapte de țări, domnilor și căpeteniilor celor supuși împărăției lui, aceastea scrie: «Preste multe neamuri stăpânind și toată lumea biruind, am vrut nu cu sumeția mărire să mă înalț, ci mai vartos cu liniște și cu blândețe pururea petrecând, pre cei supuși în viață cu liniște totdeauna a-i așeza, și împărăția am vrut să o fac lină, și în carea să poată umbla până la margini, și să înnoiesc pacea cea dorită tuturor oamenilor. Am întrebat pre sfeatnicii miei cum s-ar putea face aceasta? Cel ce la noi întrece pre ceialalți cu înțelepciunea și cu neschimbată bunăvoință și cu adeverită credință s-au dovedit, și al doilea după împărăția mea cinstit, anume Aman, ne-au spus noao cum că întră toate neamurile din lume easte amestecat un neam cu legile împrotivitoriu tuturor neamurilor, și poruncile împăraților pururea trecându-le, așa cât împărăția noastră, carea fără de ponoslu ne nevoim să o ocârmuim, nu să poate așeza. Socotind, dară, acest neam sânguratec și osăbit și celoralalți oameni împrotivnic, și după legi străine petrecând, împrotivindu-să lucrurilor noastre și foarte reale răutăți săvârșind, și ca împărăția noastră pace și statornicie să nu poată avea, am poruncit ca oricare să vor însămna voao în cărțile ceale scrise de Aman, carele easte pus mai-mare preste lucruri și al doilea al nostru părinte, toți, cu muieri și cu prunci, să piară cu toată rădăcina de sabiile vrăjmașilor fără nici o milă și îngăduință, în zioa a patrasprăzeacea a lunii a doasprăzeacea, adar, a anului acestuia. Ca cei ce și mai înainte au fost și acum sânt vrăjmași, într-o zi cu sila pogorându-să la iad; de aci înainte neclătit și desăvârșit să ni să așeze lucrurile»”.

14. Iară izvoadele cărților s-au pus în fieștecarea țară; și s-au poruncit la toate neamurile să fie gata pre zioa aceasta.

15. Și să grăbea lucrul la Susa, iară împăratul și Aman să desfăta, și cetatea să turbura.

CAP 4

Plângerea lui Mardoheu și a tuturor jidovilor pen-

tru gătită sa perire, iară Estir, ca să poată împiedeca pîiarderea jidovilor și la împăratul nechemată să între, din sfatul lui Mardoheu poruncește ca în trei zile cu post să se roage pentru dânsa; așijderea face și ea cu toată casa sa.

1. **N**ară Mardoheu, înțelegând ce s-au făcut, și-au rupt hainele sale și s-au îmbrăcat cu sac și s-au presărat cu cenușă, și, ieșind pre ulițele cetății, striga cu glas mare: „Piiare neamul care nici o strâmbătate n-au făcut!”

2. Și au venit până la poarta împăratului și au stătut, că nu era lui slobod să între în curte, având sac și cenușe.

3. Și în toată țara unde să ținea cărțile, strigare și tânguire și plângere mare era jidovilor, sac și cenușe și-au așternut șieși.

4. Și au intrat slujnicile și famenii împărăteasii, și spusă ră ei, iară ea s-au întristat dacă au auzit ce s-au făcut, și au trimis să îmbrace pre Mardoheu și să ia de la el sacul, iară el n-au crezut.

5. Iară Estir au chemat pre Ahrateu, famenul său, care sta la ea, și au trimis ca să înțeleagă de la Mardoheu adevărul.

6. Mardoheu i-au spus lui ce s-au făcut și făgăduința care au făgăduit Aman împăratului să dea la vistierie zece mii de talanți, ca să pîiarză pre jidovi.

7. Și izvodul carele s-au pus în Susa, ca să-i pîiarză pre ei, i-au dat lui ca să-l areate Estirei, și i-au zis lui să-i poruncească ei să între să se roage împăratului, și să-l roage pentru norod: „Aducându-ți aminte de zilele smereniei tale, cum te-ai hrănit cu mâinile mele, că Aman, cel ce e al doilea după împăratul, au grăit asupra noastră spre moarte, roagă pre Domnul și grăiaște împăratului pentru noi și ne izbăvește de moarte!”

8. Și întrând Ahrateu, i-au grăit ei toate cuvintele acestea.

9. Și au zis Estir cătră Ahrateu: „Mergi la Mardoheu și zi,

10. Că toate neamurile împărăției știu cum că tot omul sau muiarea, carele va intra la împăratul în curtea cea mai dinlăuntru nechemat, nu easte lui mântuire, afară de acela căruia va întinde împăratul toiagul cel de aur, acela să va mântui, și eu nu sânt chemată să intru la împăratul, sânt treizeci de zile”.

11. Și au spus Ahrateu lui Mardoheu toate cuvintele lui Estir.

12. Și au zis Mardoheu cătră Ahrateu: „Pasă și zi ei: «Estir, să nu zici întru tine că te vei mântui sângură întru împărăție, afară din toți jidovii.

13. Că, de nu vei asculta întru această vreme, de airea ajutoriu și acoperemânt va fi jidovilor, iară tu și casa tătâne-tău veți peri, și cine știe, dară, de te-ai făcut împărăteasă pentru vremea aceasta?»”

14. Și au trimis Estir pre cel ce au ve-

nit la ea la Mardoheu, zicând:

15. „Mergi și adună pre jidovii cei din Susa, și postiți pentru mine, și să nu mâncați nici să beați în trei zile, noaptea și zioa, și eu și roabele mele nu vom mânca, și atunci voiu intra la împăratul, împotriva legii făcând, măcar de ar trăbui să și pieiu”.

16. Și ducându-să Mardoheu, au făcut câte i-au poruncit lui Estir.

Și Mardoheu s-au rugat Domnului, pomenind toate lucrurile Domnului, și au zis: „Doamne, Doamne, Împărate Atotțitoriuile, toate sânt supt stăpânirea Ta și nu easte cine să stea împotriva Ta, de vei vrea să mântuiești pre Israil. Că Tu ai făcut ceriul și pământul și tot ce easte minunat supt ceriu, și ești Domn tuturor, și nu easte cine să stea împotriva Ție, Domnului. Și toate le cunoști, Tu, Doamne, știi că nu din sumeție, nici din trufie, nici din iubire de mărire am făcut aceasta, ca să nu mă închin trufașului Aman. Că aș fi voit a săruta talpele picioarelor lui, pentru mântuirea lui Israil. Ci am făcut aceasta ca să nu puiu mărimea omului deasupra mării lui Dumnezeu, și ca să nu mă închin nimărui, afară de Tine, Domnul meu, și nu voiu face acestea din trufie. Și acum, Doamne Dumnezeule, Împăratul și Dumnezeul lui Avraam, fie-Ți milă de norodul Tău, că caută să ne strice pre noi și poftesc să pîiarză moștenirea Ta cea dintâiu, nu treace cu vederea partea Ta, carea o ai răscumpărat Ție din Eghipt. Ascultă rugăciunea mea și Te împlânzește spre soarta Ta; întoarce plânsul nostru întru bună petreacere, ca fiind vii, să lăudăm numele Tău, Doamne, și să nu astupi gura celor ce Te laudă pre Tine, Doamne”. Și tot Israilul au strigat din putearea sa, că moartea lor dinaintea ochilor lor. Și Estir, împărăteasa, au alergat la Domnul, fiind cuprinsă de frica morții, și, lăpădându-și hainele mării sale, s-au îmbrăcat cu haine de plâns și de jale, și, în locul unsoților celor frumoasă, cu cenușe și cu gunoiu și-au umplut capul său, și trupul său l-au smerit foarte, și tot locul desfătării sale l-au umplut de părul său cel smuls. Și s-au rugat Domnului Dumnezeului lui Israil și au zis: „Doamne al meu, Împărate al nostru, Tu ești sângur, ajută-mi mie, cei sângure, și care n-am alt ajutoriu, fără numai pre Tine, că perirea mea easte în mâna mea. Eu am auzit de la nașterea mea, în neamul părinților miei, că Tu, Doamne, ai luat pre Israil din toate neamurile și pre părinții noștri din toți strămoșii lor întru moștenire veacinică, și le-ai făcut lor câte ai grăit. Și acum, am păcătuit înaintea Ta, și ne-ai dat pre noi în mâinile vrajmașilor noștri. Pentru că am mărit pre

dumnezeii lor, drept ești, Doamne. Și acum, nu s-au îndestulat cu amărăciunea robeii noastre, ci Tu ai pus mâinile lor peste mâinile idolilor lor, să strice făgăduința gurii Tale, și să piarză moștenirea Ta, și să astupe gura celor ce Te laudă pre Tine, și să stângă mărirea Casii Tale și a jertvenicului Tău, și să deschiză gura neamurilor spre bunătățile celor deșerte, și să laude pre împăratul cel trupesc în veac. Nu da, Doamne, schiptrul Tău celor ce nu sânt, ca să nu răză de cădearea noastră, ci întoarce sfatul lor asupra lor, și pre cel ce au început asupra noastră pune-l spre pildă. Adu-Ți aminte, Doamne, și Te arată noao în vreamea năcazului nostru, și-mi fă mie îndrăzneală. Împărate al dumnezeilor și a toată domniia Stăpâne, dă cuvânt bine întocmit în gura mea înaintea leului și schimbă inima lui spre ura celor ce să luptă asupra noastră și spre puiarderea lui și a celor ce sânt într-un gând cu el. Iară pre noi ne mântuiaște cu mâna Ta și-mi ajută mie, ceii sângure, care nu am altul afară de Tine; Doamne, Cel ce pre toți cunoști și știi că am urât mărirea celor fără de leage, și urăsc patul celor netăiați împrejur și a tuturor celor de alt neam. Tu știi nevoia mea, că urăsc semnul trufiei mele, carele easte pre capul mieu în zilele vederii mele, urăscu-l ca pre o cârpă a unei muieri care are ceale de preste lună, și nu-l port în zilele liniștii mele. Și n-au mâncat roaba Ta în masa lui Aman și n-am mărit ospățul împăratului, nici am beut vin din turnări. Și nu s-au veselit roaba Ta din zioa în care m-am mutat aici până acum, fără numai într-u Tine, Doamne Dumnezeul lui Avraam. Dumnezeu puternic preste toți, ascultă glasul celor fără de nădeajde și ne mântuiaște pre noi din mâna celor ce ne caută să ne facă rău și mă mântuiaște de frica mea”.

CAP 5

Estir, nesocotind primejdiia vieții sale și întrând la împăratul, îl cheamă să vie cu Aman la ospățul său, la care ospăț, fiind veasă împăratul și întrebându-o despre cearerea sa, iară îi cheamă pre amândoi la ospăț pe a doao zi; iară Aman, mâniindu-să pre Mardoheu că nu-l cinsteaște, îi gătește lemn să-l spânzure.

1. i au fost în zioa a treia, după ce au fost în liniște rugându-să, s-au dezbrăcat de hainele slujbei și s-au îmbrăcat întru

mărirea sa.

2. Și făcându-să strălucită, chemând pre văzătorii tuturor și mântuitorii Dumnezeu, au luat pre ceale doao slujnice, și pre una să răzâma, ca cum s-ar gingăși, iară ceaealaltă mergea după dânsa, rădicând hainele ei.

CAP 4 ȘI 5

3. Și ea, rumenindu-să ca în floarea frumuseții sale, și fața ei blândă și foarte iubită, iară inima ei încremenită de frică.

4. Și întrând prin toate ușile, au stătut înaintea împăratului, și el ședea pre scaonul împărăției sale, cu toate hainele împărătești, îmbrăcat tot cu aur și cu pietri scumpe, și era groaznic foarte.

5. Și rădicând fața sa aprinsă de mânie, foarte mănios s-au uitat, și au căzut împărăteasa și s-au schimbat fața ei, cât au leșinat și s-au plecat pre capul slujnicii, carea mergea cu ea.

6. Și au mutat Dumnezeu duhul împăratului întru blândețe, și spăriindu-să au sărit din scaonul său și o au luat pre ea în brațele sale, până ce și-au venit în fire, și o mângăia pre ea cu cuvinte de pace și au zis cătră ea: „Ce-ți easte, Estir? Eu sânt fratele tău, îndrăznește, nu vei muri, că deopște easte porunca noastră, apropie-te!”

7. Și rădicând toiagul cel de aur, l-au pus preste grumazii ei și o au îmbunat pre ea și i-au zis: „Grăiaște-mi!”

8. Și ea au zis lui: „Văzutu-te-am, doamne, ca pre îngerul lui Dumnezeu, și s-au turburat inima mea de groaza mării tale, că minunat ești, doamne, și fața ta e plină de daruri”.

9. Și grăind ea, iară au căzut leșinată, iară împăratul s-au turburat și toată curtea lui o mângăia pre ea.

10. Și au zis împăratul: „Ce vrei, Estir, și ce cei? Până la jumătate de împărăția mea voi da ție”.

11. „Zi însămnată mie easte astăzi, deci, de să pare împăratului, să vie și împăratul și Aman la ospățul carele voi face eu astăzi”.

12. Și au zis împăratul: „Grăbiți de chemați pre Aman, ca să facem cuvântul Estirei!” Și au mers amândoi la ospățul carele au zis Estir.

13. Iară la beutura, au zis împăratul cătră Estir: „Ce vrei, împărăteasă Estiră? Și voi face ție ca unor vreadnici”.

14. Iară ea au zis: „Cearerea mea și rugăciunea mea, de am aflat har înaintea împăratului, să vie împăratul și Aman și mâne la ospățul carele voi face lor, și mâne voi face aceastea”.

15. Și au ieșit Aman de la împăratul foarte veasel și voios, iară văzând Aman pre Mardoheu, jidovul, în curte, s-au mâniaat foarte.

16. Și mergând la ale sale, au chemat pre priiatini și pre Zosara, muiarea sa.

17. Și le-au arătat lor avuția sa și mărirea care împăratul o au dat lui și cum l-au făcut pre el mai-mare și povățuitoriu împărăției.

18. Și au zis Aman: „N-au chemat împărăteasa cu împăratul pre nime la ospăț, fără numai pre mine, și pre mâne încă m-au chemat.

19. Ci aceasta mie nu-mi place, când văz pre

Mardoheu, jidovul, în curte”.

20. Și au zis cătră el Zosara, muiarea lui, și priiatinii: „Poruncește să se taie un lemn de cincizeci de coți și mâne zi împăratului și să se spânzure Mardoheu în lemn, iară tu întră la ospăț cu împăratul și te veselește”.

21. Și au plăcut lui Aman cuvântul și au gătit lemnul.

CAP 6

Împăratul, cetind noaptea istoriile ceale de preste an și gășind credința lui Mardoheu întru descoperirea famenilor ce leșuia să omoară pre împăratul, poruncește lui Aman, împrotivnicului lui, să-l vestească în cinste al doilea după împăratul.

1. ară Domnul au depărtat somnul de la împăratul înaintea nopții aceiia și au zis slujitorului său să aducă scrisorile ceale de pomenire ale zilelor să-i cetească lui.

2. Și au aflat scrisorile ceale ce s-au scris pentru Mardoheu, cum au spus împăratului pre cei doi fameni ai împăratului, când păzea ei și căuta să-și puie mâinile sale pre Artaxerx.

3. Și au zis împăratul: „Ce cinste sau dar am făcut lui Mardoheu?” Și au zis slujitorii împăratului: „Nu i-ai făcut lui nimica”.

4. Iară când întreba împăratul pentru bunăvoirea lui Mardoheu, iată, Aman era în curte și au zis împăratul: „Cine e în curte?” Că Aman intrasă în curte ca să zică împăratului să spânzure pre Mardoheu de lemnul carele l-au gătit.

5. Și au zis slujitorii împăratului: „Iată, Aman stă în curte”. Și au zis împăratul: „Chemați-l pre el!”

6. Și au zis împăratul lui Aman: „Ce voi face omului pre care vreau eu să-l cinstesc?”

7. Și au zis Aman întru sine: „Pre cine vrea împăratul să cinstească, fără numai pre mine?”

8. Și au zis cătră împăratul: „Omul pre carele vrea împăratul să-l cinstească să aducă slugile împăratului vejmânt de vison, cu care să îmbracă împăratul, și cal pre carele încalecă împăratul.

9. Și să-i dea unuia din priiatinii cei cinstiți ai împăratului, și să îmbrace pre omul pre carele iubește împăratul, și să-l puie călare pre cal și să strige pre ulițile cetății, zicând: «Așea va fi la tot omul pre carele împăratul va mări!»

10. Și au zis împăratul lui Aman: „Bine ai grăit, așea fă lui Mardoheu, jidovului, celui ce slujește în curte, și să nu lași să treacă nici un cuvânt din ceale ce ai grăit!”

11. Și au luat Aman vășmântul și calul, și au îmbrăcat pre Mardoheu și l-au suit pre el pre cal, și au trecut pre ulițile cetății și au strigat, zicând: „Așea va fi la tot omul pre carele împăratul vrea să-l mărească!”

12. Și s-au întors Mardoheu la curte, iară

Aman s-au întors întru ale sale supărat asupra capului său.

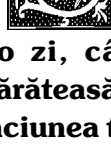
13. Și au povestit Aman Zosarei, muierei sale, și priiatinilor, ceale ce s-au întâmplat, și au zis cătră el priiatinii și muiarea: „De easte din neamul jidovilor Mardoheu și ai început a te smeri înaintea lui, căzind, vei cădea și nu vei putea să-ți izbândești asupra lui, că Dumnezeu cel viu e cu dânsul”.

14. Încă grăind ei, au venit famenii și au grăbit pre Aman să meargă la ospățul carele l-au gătit Estir.

CAP 7

Împăratul, fiind veasăl în ospăț, îl roagă Estir pentru viața sa și a norodului său, și pre Aman, împrotivnicul jidovilor, îl pâreaște, pre carele poruncește împăratul să-l spânzure pre lemnul care l-au fost gătit Aman lui Mardoheu.

1. i au intrat împăratul și Aman să bea împreună cu împărăteasa.

2. Și au zis împăratul Estirei, a doao zi, când au beut: „Ce easte, Estir, împărăteasă? Și ce easte cearerea ta? Și ce e rugăciunea ta? Și voi da ție până la jumătate de împărăția mea”.

3. Și răspunzind Estir, au zis: „De am aflat har înaintea împăratului, deaie-să sufletul cearerii meale și norodul meu, pentru care mă rog.

4. Că vânduți sântem, eu și norodul meu, spre perire și spre jefuire și spre robime, și noi și pruncii noștri, să fim robi și roabe, și am ascultat, că nu easte vreadnic diiavolul (a) de curtea împăratului”.

5. Și au zis împăratul: „Cine easte acesta, carele au îndrăznit a face lucrul acesta?”

6. Și au zis Estir: „Omul vrăjmaș, Aman cel rău, acesta easte” Iară Aman s-au turburat de împăratul și de împărăteasa.

7. Iară împăratul, sculându-să de la masă, au mers în grădină, iară Aman să ruga de împărăteasa și cerea milă, pentru că să vedea pre sine întru reale fiind.

8. Și s-au întors împăratul din grădină, iară Aman căzusă pre pat, rugând pre împărăteasa, și au zis împăratul: „Încă și pre muiarea mea o silește în casa mea?” Iară Aman, auzind, s-au turburat cu fața.

9. Și au zis Vugatan, unul din fameni, și acesta știa lemnul cel de spânzurat, că l-au fost văzut în casa lui Aman, când l-au chemat la cina împăraților, și, întrebând de acela, au înțeles de la unul din slugi ce să gătește. Și au zis cătră împărat: „Iată, și lemn au gătit Aman lui Mardoheu, celui ce au grăit pentru împăratul, și easte rădicat la Aman lemnul de cincizeci de coți”. Și au zis împăratul: „Să se spânzure într-însul!”

4. (a) Împrotivnicul.

10. Și s-au spânzurat Aman de lemnul carele l-au fost gătit lui Mardoheu, și atunci au încetat mâniia împăratului.

CAP 8

Estir, rădicând pre Mardoheu în locul lui Aman, dobândește de la împăratul ca scrisorile ceale stricăcioasă și vechi a lui Aman cu altele noao să se strâce; și jidovii să fie în liniște și să-și izbândească de nepriiatinii săi, de unde să face veselie pretutindinea.

1. i în zioa aceea, împăratul Artaxerx au dăruit Estirei câte avea Aman, vrăjmașul, și au chemat împăratul pre Mardoheu, că au spus Estir că easte rudenie cu el.

2. Și au luat împăratul inelul, carele l-au luat de la Aman, și l-au dat lui Mardoheu.

3. Și au pus Estir pre Mardoheu preste toate ale lui Aman, și, adăogând, au grăit cătră împăratul și au căzut la picioarele lui, și s-au rugat ca să strice răutatea lui Aman și câte au făcut el jidovilor.

4. Și au tins împăratul Estirei toiagul cel de aur și s-au sculat Estir de lângă împăratul.

5. Și au zis Estir: „De ți să pare ție și de am aflat har, să se trimită și să se întoarcă cărțile ceale trimisă de Aman, care le-au scris să piiarză pre jidovii cei din împărăția ta.

6. Că cum voiu putea vedea eu chinuirea norodului meu și cum voiu putea să mă mântuiesc, când piiare neamul meu?”

7. Și au zis împăratul cătră Estir: „Dacă toate câte are Aman Ț-am dat și Ț-am dăruit ție și pre el l-am spânzurat pre lemn, pentru că au rădicat mânilor asupra jidovilor, ce încă mai ceri?”

8. Scrieți și voi cu numele meu, cum vă place, și pecetluiți cu inelul meu, că câte să scriu din porunca împăratului și să pecetluiesc cu inelul meu nimenea nu să poate împrotivi aceloră”.

9. Și s-au chemat scriitorii în luna dintâiu, care easte nisan, în doaozeci și trei a anului acestuia, și s-au scris jidovilor câte au poruncit deregătorilor casii și căpeteniilor domnilor, de la India până la Etiopia, la o sută și doaozeci și șapte de domni în fieștecare țară în limba lor.

10. Și s-au scris cu numele împăratului și s-au pecetluit cu inelul lui, și au trimis scrisorile prin purtătorii de cărți.

11. Și le-au poruncit lor ca să trăiască cu legile sale în toată cetatea și să-și izbândească, și vrăjmașilor săi să le facă ce vreau, să-i piiarză, să-i omoară cum vor socoti, să le jefuiască lucrurile și să pustiiască țările vrăjmașilor săi și să împărțască prăzile lor.

12. Pre carii i-au ucis într-o zi în toată îm-

părăția lui Artaxerx, în zioa a treisprăzecea a lunii a doaoșprăzecea, care easte adar.

13. Acesta easte izvodul cărților celor scrisă: „Marele împărat Artaxerx, celor ce sânt puși căpetenii preste o sută și doaozeci și șapte de țări, de la India până la Etiopia, și celor ce ale noastre cugetă, bucurie!

Mulți, cu prea multa făcătorilor de bine bunătate mai adeasă cinstindu-să, mai mult să trufesc. Și nu numai celor supuși noao caută a le face rău, și neputând suferi, și asupra făcătorilor săi de bine să silesc a meșteșugui. Și mulțămirea nu numai dintre oameni stricându-o, ci și cu bunătățile care le au sumețindu-să și înălțându-să, de certarea cea urătoare de reale a lui Dumnezeu, Celui ce toate pururea le vede, socotesc a fugi. Și de multe ori să întâmplă ca pre carii stăpânitoriul mai priiatini și mai credincioși i-au făcut, căroră cărma împărăției o au încrezut, pre domnii săi în foarte mari primejdii i-au băgat, că fiindcă ar vrea a să folosi cu ei, pentru ca să-și izbândească strâmbătățile sale ceale deosebi, varsă sângele nevinovaților. Și înșeală mintea stăpânitorilor lor, care nu știe de înșelăciune, și înțalepciunea cu viclenie și cu minciună o amăgesc. Care lucru și din istoriile ceale vechi, precum am arătat, și din ceale ce sânt înaintea picioarelor noastre să dovedeaște cum că cu reale îndemnări ale unora bunavoință a împăraților să întoarce spre rău. Pentru aceea, purtând grije ca cu toți oamenii din împărăția noastră să se țină pacea, nebăgând samă de pârâle cu care să nevoiesc să ne înșeale pre noi, osibind ceale ce să pun înaintea ochilor noștri, socotindu-le cu blândă cercetare. Pentru aceea, nu trebuie să gândiți că din ușurarea minții noastre vine, de dăm porunci osăbite, ci cum că după întâmplarea și lipsa vremilor, precum pofteaște folosul de obște, judecăm. Și ca mai chiar să înțaleageți ce zicem, Aman, fiiul lui Amadat, și cu mintea și cu neamul machidonean și străin de sângele persilor, și bunătatea noastră cu tirăniia întinându-o ca pre un nemearnic l-am fost priimit. Și făcându-să priiatin noao, au cunoscut iubirea noastră de oameni, care avem spre tot neamul, atâta cât tatăl nostru s-au chemat, și de toți s-au cinstit al doilea după împăratul. Încă într-atâta s-au înălțat cu sumeția, cât șezusă să ne lipsească de împărăție și de viață. Și pre Mardoheu, mântuitoriul și foarte marele făcătoriu de bine al nostru, și pre cea fără de prihană, soața împărăției noastre, Estir, cu tot neamul lor, cu multe încălcături și meșteșuguri de înșelăciune i-au cerut la perire. Gândind că, deacă va omori pre ei, ne va afla pre noi sânguri și împărăția persi-

lor o va muta la machidoneani. Iară noi pre jidovii, cei de cel de trei ori spurcat dați la moarte, i-am aflat nu făcători de reale, ci prea cu dreapte legi viețuind și fiind fii Preaînaltului și Preamarelui Dumnezeu celui viu, Celui ce cu bună vreaarea Sa ne-au dat noao și strămoșilor noștri împărăția. Bine, dară, veți face de nu veți asculta de cărțile ceale trimisă de Aman, a lui Amadat, pentru care răutate a lui înaintea porților cetății Susilor s-au spânzurat cu toată casa, Dumnezeu Atotțiitoriu degrab dând lui judecată de ce au fost vreadnic. Iară scri-soarea cărții aceștia să o puneți în tot locul cu îndrăzneală, să lăsați pre jidovi să trăiască după legile lor. Și să le ajutați lor, ca pre cei ce din vremea primejdiei s-au sculat asupra lor, și să-și izbândească în treisprăzece zile a lunii a doaosprăzece, care easte adar, pentru că această zi, care era să fie de perirea neamului celui ales Atotputearnicului Dumnezeu, o au făcut lor de bucurie. Pentru aceea, dară, și voi întră sărbătorile voastre ceale numite să o țineți și să o prăznuiți cu toată desfătarea, ca și acum, și după aceasta, mântuire să fie voao și celor ce binevoiesc perșilor, iară celor ce ne viclenesc noao, pomenire de perire. Iară toată cetatea sau țara, care nu va face așa, cu sabie și cu foc să piară cu urgie, ca nu numai oamenilor necălcată, ci și fiarălor și pasărilor în toată vremea urâtă să fie. Iară izvoadele să se puie la vederea ochilor în toată împărăția, și gata să fie toți jidovii întră această zi să bată pre vrăjmașii săi”.

14. Și au ieșit călăreții, grăbind să facă ceale zise de împăratul, și au pus porunca și în cetatea Susa.

15. Și Mardoheu au ieșit îmbrăcat cu vășmânt împărătesc, și având cunună de aur și diademă de vison mohorâtă, și văzând cei din Susa, s-au veselit.

16. Iară jidovilor s-au făcut lumină și veselie.

17. Prin cetăți și prin țări, oriunde s-au pus porunca bucuriei și veseliei jidovilor, desfătare și veselie, și mulți din neamuri să tăia împrejur și să jidovea pentru frica jidovilor.

CAP 9

Jidovii, în zioa carea era rânduită spre perirea lor,ucid pre toți împotivnicii săi și, spânzurând pre zece fii a lui Aman, zioa aceea, adecă zioa sorților, rânduiaste Mardoheu în toți anii să se prăznuiască.

1. ară în luna a doaosprăzecea, în treisprăzece zile ale lunii, carea easte adar, au venit cărțile ceale scrise de la împăratul.

2. Și în zioa aceea, au perit cei ce era îm-

protiva jidovilor, că nime n-au stătut împotivă-le, temându-să de dânșii.

3. Că boiarii domnilor și tiranii și scriitorii cei împărătești cinstea pre jidovi.

4. Că frica lui Mardoheu zăcea preste ei.

5. Și Mardoheu din zi în zi să mărea, că poruncisă împăratul ca numele lui prin toată împărăția să se veastească.

6. Și în cetatea Susis au ucis jidovii cinci sute de oameni.

7. Și pre Farsanes și pre Delfon și pre Fasga,

8. Și pre Faradata și pre Varea și pre Sarvaca,

9. Și pre Marmasima și pre Rufeon și pre Aseon și pre Zavuteon.

10. Cei zece feciori a lui Aman, fiiul lui Amadat Vugheului, vrăjmașului jidovilor, și i-au jefuit în zioa aceea.

11. Și s-au dat împăratului numărul celor periți în Susa.

12. Și au zis împăratul cătră Estir: „Omorât-au jidovii în Susa, cetatea, cinci sute de oameni, dar împrejur ce socotești că or fi făcut? Dară ce te mai rogi încă, și va fi ție?”

13. Și au zis Estir împăratului: „Să se dea jidovilor să se facă așa și mâne, ca să spânzure pre cei zece feciori a lui Aman”.

14. Și au poruncit împăratul așa să fie și au pus jidovilor cetății trupurile fiilor lui Aman să le spânzure.

15. Și s-au adunat jidovii în Susa, în patrusprăzece zile a lunei lui adar, și au ucis trei sute de oameni și nimica n-au jefuit.

16. Iară și ceialalți jidovi dintru împărăție s-au adunat și le-au ajutat lor, și au încetat de la războiu, că au omorât dintr-înșii cincisprăzece mii, în treisprăzece zile a lui adar, și nimica n-au jefuit.

17. Și în zioa au patrasprăzecea a aceștii luni, au odihnit și o au ținut zi de odihnă cu bucurie și cu veselie.

18. Iară jidovii cei din cetatea Susis s-au adunat, și în a patrasprăzecea zi s-au odihnit, și în a cincisprăzecea, așisderea, petrecea cu bucurie și cu veselie.

19. Pentru aceea, jidovii, cei răsipiți prin țară afară de cetăți, petrec zioa a patrasprăzecea a lunii adar, zi bună cu veselie, trimițând părți fieștecarele deapropelui său (iară cei ce lăcuiesc la scaunele cetăților, la cincisprăzece zile a lunii lui adar fac veselie, trimițind părți celor de aproape).

20. Și au scris Mardoheu cuvintele acestea într-o carte și le-au trimis jidovilor celor din împărăția lui Artaxerx, celor de aproape și celor de departe.

21. Să întărească aceste zile bune și să ție sărbătoare zioa într-a patrusprăzecea și a cincisprăzecea a lunii lui adar,

22. Pentru că întră aceste zile s-au odihnit jidovii de vrăjmașii lor, și luna lui adar, întră care s-au întors lor plân-

sul întru bucurie și întristarea în zi bună, să o petreacă ca niște zile bune de nuntă și de veselie, trimițând părți priiatinilor și săracilor.

23. Și au făcut jidovii precum le-au scris lor Mardoheu.

24. Cum Aman Machidoneanul le vrăjmășea lor, cum au pus răspuns și au aruncat soarte ca să-i piarză pre ei.

25. Și cum au intrat la împăratul zicând să spânzure pre Mardoheu, și câte reale au ispitit să aducă asupra jidovilor, care apoi s-au întors asupra lui, și s-au spânzurat el și feciorii lui.

26. Pentru aceea, s-au chemat zilele aceastea Frure, pentru „sorti”, că în limba lor „sortile” să chema Frure, pentru cuvintele cărții aceștia, și câte au pățit pentru acestea și câte li s-au făcut lor și li s-au împărțit.

27. Și au priimit jidovii asupra lor și asupra sămînției lor, și asupra tuturor celor ce cuprind leagea jidovească, ca nicidecum într-alt chip să nu petreacă zilele acestea, pomenire făcând din neam în neam, și în cetate și în moștenire și în țară.

28. Iară zilele acestea ce să zic Frure să vor ținea în toată vremea, și pomenirea lor nu va lipsi din neam.

29. Și au scris Estir, împărăteasa, fata lui Aminadav, și Mardoheu, jidovul, câte au făcut atuncea, întărirea cărții celor ce să zic Frure.

30. Și Mardoheu și Estir, împărăteasa, au pus sieși asupra sa,

31. Și atunci puind după sănătatea sa și după sfatul lor.

32. Și Estir cu cuvântul au întărit în veac și s-au scris întru pomenire.

CAP 10

Descoperirea visului lui Mardoheu despre întoarcerea norodului spre slobozire.

1. i au scris împăratul preste toată împărăția pământului și a mării.
2. Și tăria și bărbăția, avuția și mărirea împărăției lui, iată, s-au scris

în cartea împăraților perșilor și a midilor.

3. Întru pomenire, când Mardoheu era al doilea după împăratul Artaxerx, și mare era întru împărăție, și mărit de jidovi și iubit, și povestea petreacerea la tot neamul său.

4. Și au zis Mardoheu: „De la Dumnezeu s-au făcut aceastea.

5. Că mi-am adus aminte de visul carele l-am văzut despre cuvintele aceastea, că n-au trecut dintr-însele cuvânt.

6. Izvorul cel mic, carele s-au făcut râu, și era lumină și soare, și era apă multă, Estir easte râul, pre care o au luat împăratul și o au făcut împărăteasă.

7. Iară cei doi bălauri eu sânt și Aman.

8. Iară neamurile ceale ce s-au adunat sânt cei ce au vrut să piarză numele jidovilor.

9. Iară neamul meu, acesta easte Israil, cel ce au strigat cătră Dumnezeu și s-au mântuit, și au mântuit Domnul pre norodul Său, și ne-au izbăvit Domnul pre noi din toate realele aceastea.

10. Și au făcut Dumnezeu seamne și minuni mari, care nu s-au făcut în neamuri.

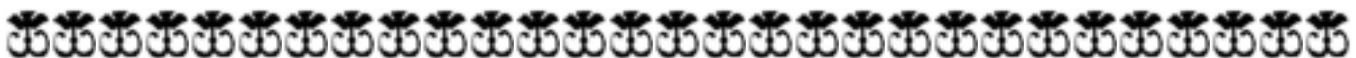
11. Pentru aceea, au făcut doao sorti, una pentru norodul lui Dumnezeu, alta pentru toate neamurile.

12. Și au venit amândoao sortile aceastea în ceas și în vreme și în zi de judecată înaintea lui Dumnezeu întru toate neamurile.

13. Și Și-au adus aminte Dumnezeu de norodul Său, și au îndreptat moștenirea Sa.

14. Și vor fi lor zilele aceastea în luna lui adar, în patrusprăzeace și cincisprăzeace zile a lunei aceștia, cu adunare și cu bucurie și cu veselie înaintea lui Dumnezeu, în neamuri, în veac, întru norodul Său, Israil.

15. În anul al patrilea, împărățind Ptolomeiu și Cleopatra, au adus Dositeiu, carele au zis că easte preot și levit, și Ptolomeiu, feciorul lui, cartea cea înainte pusă acelor ce să zic Frure, care au zis că easte, și o au tâlmăcit Lisimah Ptolomeiu, cel din Ierusalim.

CARTEA LUI IOV

Cuvânt înainte

ărut lucru să veade cum că cartea aceasta o au scris Moisi spre mângăierea neamului israiltenesc, când să asupra cu jugul cel greu a robiei eghiptenești. Temeiul părerii aceștia easte asămănarea graiului din cărțile lui Moisi cu a graiului din cartea aceasta. Că să poate zice că Moisi au scris cartea aceasta când lăcuia întră madianiteani și să ținea încă aminte pomenirea lucrurilor acelora, care nu demult s-au fost întâmplat. Moisi atunci în Araviia lăcuind, întâmplarea acestui om mare lezne o au putut ști, și vorbele și scrisorile ceale ce la mulți era cunoscute lezne le-au putut pune la rând bun. Măcar că nici aceasta nu au fost cu totul de lip-